

Στο σχέδιο νόμου «για τη ρύθμιση θεμάτων που αναφέρονται στο ιπτάμενο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος, στην απλούστευση της διαδικασίας με την οποία χορηγούνται τα δώρα εορτών στους συνταξιούχους και στην κύρωση υπουργικών αποφάσεων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Οι διατάξεις του παραπάνω νομοσχεδίου έχουν σκοπό να ρυθμίσουν συνταξιοδοτικά θέματα του ιπτάμενου στρατιωτικού προσωπικού του Λιμενικού Σώματος που στελεχώνεται τη νέα Υπηρεσία Έναρτων Μέσων του Υπουργείου Έμπορικης Ναυτιλίας, να απλούστευσουν τη διαδικασία με την οποία χορηγούνται στους συνταξιούχους τα δώρα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και να κυρώσουν τις αποφάσεις με τις οποίες χορηγήθηκαν, σύμφωνα με τις εξηγήσεις της Κυβέρνησης, οι αυξήσεις στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των ν.π.δ.δ., οι υπάλληλοι των οποίων έχουν το ίδιο συνταξιοδοτικό καθεστώς με τους υπάλληλους του Δημοσίου.

Για την πιο άρτια νομοτεχνική ευρίσκη, αλλά και τη διευκόλυνση όσων θ' ασχοληθούν με την εφαρμογή του, το νομοσχέδιο διακρίθηκε σε τρία Κεφάλαια. Κάθε Κεφάλαιο καλύπτει και ένα από τα θέματα που ρυθμίζονται. Για τις διατάξεις που περιλαμβάνονται σε κάθε ένα από τα τρία Κεφάλαια και τους λόγους που επέβαλαν τη θέσπισή τους, εκθέτουμε ειδικότερα τα ακόλουθα:

Ι. Για το Κεφάλαιο Α' «ΙΠΤΑΜΕΝΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ» (άρθρα 1-3).

Με το άρθρο 27 του ν. 1220/1981 «περί συμπλήρωσης και τροποποίησης της περί οργανισμού Λιμένος Πειραιώς νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων» δημιουργήθηκε στο Λιμενικό Σώμα, η Υπηρεσία Έναρτων Μέσων.

Η Υπηρεσία αυτή, με την οργάνωση έναρτων αποστολών έχει έργο της την αστυνόμευση του θαλάσσιου χώρου, τον συντονισμό έρευνας και διάσωσης πλοίων ή ανθρώπων που κινδυνεύουν, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και, τι άλλο ανήκει στις αρμοδιότητες του Λιμενικού Σώματος.

Τα στελέχη της Υπηρεσίας προέρχονται από το στρατιωτικό προσωπικό του Λιμενικού Σώματος και τα αεροσκάφη της που ανήκουν στην κατηγορία των στρατιωτικών αεροσκαφών, κινούνται και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τα στρατιωτικά αεροσκάφη.

Με το Κεφάλαιο αυτό του νομοσχεδίου επιδιώκεται, η υπαγωγή του πιο πάνω προσωπικού στις καταστάσεις πολεμικής διαθεσιμότητας και πολεμικής αποστρατείας, ο υπολογισμός του χρόνου πτητικής ενέργειας διπλάσιος στη συντάξιμη υπηρεσία τους και η προσαύξηση του συντάξιμου μισθού, ανάλογα, με τα εξάμηνα πτητικής ενέργειας που θα συμπληρώσει.

Στις Καταστάσεις πολεμικής διαθεσιμότητας και πολεμικής αποστρατείας, που προβλέπονται από τα άρθρα 142-170 του π.δ. 1285/81 «περί κωδικοποίησης εις έναρτων κείμενων, υπό τον τίτλον «Κώδιξ Πολεμικών Συντάξεων» των ισχυουσών περί πολεμικών συντάξεων», στο οποίο ενσωματώθηκε ο ν. 875/1979, μπορούν να υπαχθούν σύμφωνα με το άρθρο 171 του ίδιου π.δ./τος (άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 148/1975) και οι στρατιωτικοί, που σε καιρό ειρήνης γίνονται άνικανοι εξαιτίας τραύματος ή νοσήματος που οφείλεται στην εκτέλεση πτήσης, πτώσης, κατάδυσης, υπερβύθιας κολύμβησης ή υπερβύθιας καταστροφής, εκκαθάρισης ναρκοπεδίων ζηρᾶς και εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανημάτων που έχει διαταχθεί νόμιμα.

Ο χρόνος πτήσης κ.π. των στρατιωτικών, σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 43 του π.δ. 1041/1979 «περί κωδικοποίη-

σεως εις έναρτων κείμενων, υπό τον τίτλον «Κώδιξ Πολεμικών και Στρατιωτικών Συντάξεων κλπ» υπολογίζεται διπλάσιος στη συντάξιμη υπηρεσία και, ανάλογα με τα εξάμηνα πτήσης που έχει συμπληρώσει ο στρατιωτικός, προσκυζάνει τη σύνταξή του.

Το ιπτάμενο στρατιωτικό προσωπικό του Λιμενικού Σώματος που αποτελείται από αξιωματικούς, άνθυπασιςτες και υπαξιωματικούς του Λιμενικού Σώματος (οι μὲν αξιωματικοί θὰ υπηρετούν ως χειριστές ή μέλη του πληρώματος, οι δὲ άνθυπασιςτες και υπαξιωματικοί ως μέλη του πληρώματος) και πρόκειται μετά από την απαιτούμενη εκπαίδευση να επανδρώσει τα αεροσκάφη του Λιμενικού Σώματος, λόγω της φύσης των έναρτων αποστολών τις οποίες θὰ εκτελεί (θὰ είναι εκτεθειμένο σε κινδύνους ατυχημάτων και άσθενειών, όπως και οι ιπτάμενοι στρατιωτικοί των Ένόπλων Δυνάμεων και για τὸ λόγο αυτό είναι δίκαιο να υπαχθεί και αυτό στις διατάξεις που καλύπτουν και τους τελευταίους.

Έτσι :

α) Με τὸ άρθρο 1 καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγῆς σὲ περίοδο ειρήνης τοῦ ιπτάμενου στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος στις διατάξεις πολεμικῆς διαθεσιμότητας και πολεμικῆς αποστρατείας, οι οποίες είναι :

i) κατάσταση πτητικῆς ενέργειας,

ii) εκτέλεση πτήσης, που έχει διαταχθεί νόμιμα και πρέπει να βεβαιωθεί από τὴ Διεύθυνση Λιμενικῆς Άστυνομίας τοῦ Υπουργείου Έμπορικῆς Ναυτιλίας και,

iii) άνικανότητα εξαιτίας τραύματος ή νοσήματος που οφείλεται στην εκτέλεση τῆς πτήσης.

Η διαδικασία υπαγωγῆς και παροχῶν (που είναι μειωμένες κατά 15% από τις παροχές ὅσων ανήκουν στην πολεμικῆ διαθεσιμότητα) προβλέπεται από τὸ άρθρο 171 τοῦ π.δ. 1285/81 που με τὴν παρ. 9 παραπέμπει και στὰ προμνημονευθέντα 142-170 άρθρα τοῦ ἴδιου Κώδικα. Για τὸ λόγο αυτό, ἄλλωστε, ἡ διάταξη τοῦ άρθρου τούτου τοποθετήθηκε σὲν δεύτερο εἰσάφιο τῆς παρ. 8 τοῦ άρθρου 171.

β) Με τὴν παρ. 1 τοῦ άρθρου 2 συμπληρώνεται ἡ διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 41 τοῦ π.δ. 1041/1979, για νὰ υπάγεται ἡ δυνατότητα και στὰ συνταξιοδοτικὰ ὄργανα νὰ ἐλέγχουν τὸ νόμιμο τῆς πτήσης. Ὁ έλεγχος είναι ἀπαραίτητος για νὰ υπολογιστεῖ διπλάσιος, στην πραγματικῆ υπηρεσία, ὁ χρόνος πτητικῆς ενέργειας και αυξημένος, με τὰ ἀνάλογα εξάμηνα στὸ συντάξιμο μισθό. Σημειώνεται ὅτι ἡ υπαγωγή στὸ άρθρο 41 καθὼς και στὸ 43 τοῦ ἴδιου π.δ., είναι αὐτοδικαίκα, ἀπὸ με τῆς παρ. 7 και 8 τοῦ άρθρου 27 τοῦ ν. 1220/81 ὀρίζεται πὼς θὰ καθοριστεῖ ὁ τρόπος συμπλήρωσης ὡρῶν πτήσης, ἡ ἀπόδειξή τους κλπ.

Με τὴν παρ. 2 τοῦ ἴδιου άρθρου ἀντικαθίσταται ἡ περίπτ. δ' τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 41 τοῦ π.δ. 1041/1979 ἔτσι ὥστε νὰ ἐξαιρούνται ἀπὸ τὸν περιορισμὸ τῆς συμπλήρωσης 18 ἐτῶν πραγματικῆς υπηρεσίας, που είναι ἀπαραίτητὰ για νὰ μπορούν νὰ υπολογιστοῦν διπλάσια τὰ εξάμηνα πτητικῆς ενέργειας, και ὅσοι αξιωματικοί τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀποστρατεύονται με βία, τὸ ὡς ἄνω άρθρο 27. Με τὴν εὐκαιρία τῆς ἀντικατάστασης αὐτῆς κρίθηκε ἀναγκαῖο νὰ ἀρθεῖ και ἡ ἀμφοβήτηση που εἶχε δημιουργηθεῖ στὰ συνταξιοδοτικὰ ὄργανα ἡ ἀντικαθιστώμενη διάταξη με τὴ γενική τῆς ἀναφορὰ στὸ ν.δ. 178/69, ἀντὶ μόνο στὸ άρθρο 22 αὐτοῦ.

γ) Με τὸ άρθρο 3 ὀρίζεται ἡ ἀναδρομικῆ εφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου Α' για ὅσους θὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ Λιμενικὸ Σώμα, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξη τῆς ἰσχύος του. Ἡ ἴδια μέριμνα ἐπιτελεῖται και στις οἰκογένειες ὅσων πεθάνουν.

III. Για το Κεφάλαιο Β' «ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΕΟΡΤΩΝ ΣΤΟΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ» (άρθρα 4-8).

Οι παροχές των δώρων Πάσχα και Χριστουγέννων και του επιδόματος άδειας αποτελούν, αναμφίβολα, μια κατάκτηση των εργαζομένων και των απόμαχων της εργασίας, δηλαδή των συνταξιούχων. Στόν τομέα των συντάξεων του Δημοσίου, οι παροχές αυτές έχουν κατοχυρωθεί και νομοθετικά, ώστε ή καταβολή τους να μην εξαρτάται από τη θέληση της Διοίκησης αλλά να είναι υποχρεωτική. Έτσι, τα δώρα Πάσχα και Χριστουγέννων εισάχθηκαν ως θεσμός το 1951 για τους πολεμικούς συνταξιούχους (άρθρο 6 ά.ν. 1939/51) και γενικεύθηκαν το 1958, κλιπυπτοντας και τις λοιπές συντάξεις που καταβάλλει το Δημόσιο (ΠΥΣ 1049/1958) όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και κυρώθηκε με το άρθρο 37 του ν.δ. 4242/1962).

Η πρόσθετη μισή σύνταξη καθιερώθηκε το 1964 με το άρθρο 8 του ν.δ. 4340/1964 και κάλυψε από την αρχή όλο το φάσμα των συντάξεων του Δημοσίου. Τέλος, με το άρθρο 6 του ν. 550/1977 καταργήθηκε κάθε περιορισμός στην καταβολή των παροχών αυτών και παρασχέθηκε έτσι ή δυνατότητα εισπραξείως τους από πολλές πηγές.

Όλα τα παραπάνω νομοθετήματα, ενώ, όπως αναφέρθηκε, κάλυψε υποχρεωτική την καταβολή των δώρων εορτών και της πρόσθετης μισής σύνταξης, εξουσιοδοτήσαν, παράλληλα, τον Υπουργό των Οικονομικών να καθορίζει με αποφάσεις του το χρόνο πληρωμής και τις διαδικαστικές λεπτομέρειες γύρω από τον τρόπο της χορήγησης. Έτσι όμως παρουσιάστηκε ή ανάγκη της έκδοσης κάθε χρόνο, τριών αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, μόνο και μόνο, για τον καθορισμό της ημερομηνίας πληρωμής, γιατί, στην πράξη, οι άλλες ρυθμίσεις των αποφάσεων αποτελούσαν πιστή επανάληψη των προηγούμενων. Η τυπική αυτή επανάληψη, ενόητο είναι ότι δημιουργεί, χωρίς ουσιαστικό λόγο, γραφειοκρατική και άσκοπη απασχόληση των Υπηρεσιών του Υπουργείου μέχρι και τα άνωτερα κλιμάκια και μάλιστα τα ύπουργικά.

Στην απόφαση, λοιπόν, της περιπτώσεως, άσκοπης και χρονοβόρας αυτής διαδικασίας σκοπεύουν οι διατάξεις των άρθρων 5-8 με τις οποίες ρυθμίζονται κατά τρόπο πάγιο τα διαδικαστικά θέματα που άφορούν τον τρόπο πληρωμής των δώρων εορτών και της πρόσθετης μισής σύνταξης και της ημερομηνίας της καταβολής τους.

Βιδικότερα :

Με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου όρίζεται σταθερή ημερομηνία πληρωμής των δώρων που είναι ή δέκατη ημέρα πριν από το Πάσχα και ή 16η Δεκεμβρίου για το δώρο Χριστουγέννων. Για την πρόσθετη μισή σύνταξη ύπηρεζε ήδη με το ν. 550/77 σταθερή ημερομηνία πληρωμής της, ή 1η Ιουλίου κάθε έτους, ή οποία και διατηρήθηκε. Με το ίδιο άρθρο λαμβάνεται πρόνοια για την εξασφάλιση έγκαιρης προώθησης των επιταχών στην περίπτωση που οι άνωτέρω ημερομηνίες συμπίπτουν με Κυριακές, άργιες ή Σάββατα (μετά την καθιέρωση του 5θημέρου) και όρίζεται ότι ή ημερομηνία πληρωμής μετατίθεται στην προηγούμενη εργάσιμη ημέρα.

Με το άρθρο 5 του νομοσχεδίου όρίζονται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη χορήγηση των παροχών αυτών και προσδιορίζεται το ποσοστό του δώρου ή της πρόσθετης μισής σύνταξης που δικαιούνται εάν δεν συνταξιοδοτήθηκαν όλο το μήνα που γίνεται ή πληρωμή.

Με το άρθρο 6 ρυθμίζεται ή περίπτωση εκείνων οι οποίοι έγιναν συνταξιούχοι κατά τη διάρκεια του έτους και, έπομμενα, δικαιούνται τμήματος δώρου ή επιδόματος άδειας από τις άποδοχές ένεργειας ως τέως πολιτικοί ή στρατιωτικοί ύπάλληλοι αλλά σύγχρονα και τμήματος των αντίστοιχων παροχών λόγω της νέας τους ιδιότητας ως συνταξιούχων. Στην περίπτωση αυτή τους δίνεται ή εύχέρεια

να επιλέξουν ή το τμήμα που άναλογεί, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις (άρθρο 2 ν. 1041/1980, παρ. 4 άρθρ. 2 ν. 755/79, άρθρ. 144 Κώδικα περί όργανώσεως των ύπηρεσιών της Βουλής κ.λ.π.), στο χρόνο της μισθοδοσίας τους ή όλόκληρο το ποσό που δικαιούνται ως συνταξιούχοι. Δυνατότητα επίσης έπιλογής, κατά παρέκκλιση από όσα όρίζονται στο άρθρο 5, δίνεται με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου και στους συνταξιούχους Βουλευτές που άποκοτούν και πάλι τη Βουλευτική ιδιότητα.

Με το άρθρο 7 όρίζεται ό φορέας που καταβάλλει τα δώρα εορτών στον πολιτικό ή στρατιωτικό συνταξιούχο ό οποίος αναδιορίζεται ή ανακληείται στην ένεργεια πριν από το Δεκέμβριο ή την 1η Ιουλίου ή τη 1η του μήνα που φορτάζεται το Πάσχα. Οι άνωτέρω συνταξιούχοι, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5, δεν δικαιούνται κανένα ποσό από τη σύνταξη, αλλά, και το τμήμα που δικαιούνται από τις άποδοχές ένεργειας ή είναι μηδαμινό ή είναι κατά πολύ μικρότερο από εκείνο που θα έδικαιούντο ως συνταξιούχοι. Έπειδή ή μεταχείριση αυτή κρίνεται άδικη, γιαντό με τις διατάξεις του άρθρου 7, όρίζεται ότι δικαιούνται όλόκληρο το ποσό δώρων ή επιδόματος άδειας από τις άποδοχές ένεργειας, ανεξάρτητα από το χρόνο που μισθοδοτήθηκαν.

Με το άρθρο 8 του νομοσχεδίου άφενός έπεκτείνονται οι διατάξεις των άρθρων 4-7 και σε όσους δεν συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο αλλά το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα διέπεται από το ίδιο με των δημοσίων ύπάλλήλων συνταξιοδοτικό καθεστώς, για την όμοιόμορφη αντιμετώπιση του ίδιου θέματος στο γενικότερο δημόσιο τομέα, και άφετέρου εξουσιοδοτείται ό Υπουργός των Οικονομικών ή άρμόδιος Υπουργός για τη ρύθμιση τυχόν λεπτομερειών έφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 4-7 του νομοσχεδίου με άπόφαση που θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησεως.

III. Για το Κεφάλαιο Γ' «ΚΥΡΩΣΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ» (άρθρ. 9-10).

Με το άρθρο 9 του νομοσχεδίου κυρώνεται ή άπόφαση των ύπουργών Έσωτερικών, Οικονομικών και Κοιν. Υπηρεσιών, άριθμ. Γ691/127/Μ13/3-36/25.1.82 «για χορήγηση διορθωτικού ποσού και καθιέρωση αυτόματης τιμαριθμικής άναπροσαρμογής, στις συντάξεις και τα βοηθήματα του Δημοσίου και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως». Με την άπόφαση αυτή ύλοποιούνται όλες οι ρυθμίσεις που άφορούν τις αυξήσεις των συντάξεων τις οποίες καταβάλλει το Δημόσιο, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και τα ν.π.δ.δ., οι ύπάλληλοι των οποίων διέπονται από το ίδιο με των δημοσίων ύπάλλήλων συνταξιοδοτικό καθεστώς.

Η έκδοση της άπόφασης κρίθηκε άναγκαία για την έγκαιρη (άπό 1.1.1982) καταβολή των αυξήσεων, ώστε να έξυπηρετηθούν οι συνταξιούχοι και προπαντός να προστατευθεί το εισόδημά τους από τον πληθωρισμό, αφού ή άμεση νομοθέτηση των μέτρων που άποφάσισε ή Κυβέρνηση, δεν ήταν δυνατή εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν είχε ψηφισθεί ακόμα ό Κρατικός Προϋπολογισμός του έτους 1982.

Κύριο χαρακτηριστικό των ρυθμίσεων της άπόφασης είναι ή προσπάθεια έπίτευξης του στόχου της Κοινωνικής Δικαιοσύνης, στον τομέα των συντάξεων του Δημοσίου. Γιαντό και στις αυξήσεις που χορηγούνται, τηρείται ή αρχή της ένισχυσης των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων και δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στη δικιόρφωση του κατώτατου όριου σύνταξης. Έχωριστή μεταχείριση γίνεται και στις συντάξεις των άναπήρων και θυμάτων πολέμου.

Η πιο ουσιαστική άλλαγή που έπέρχεται στο σύστημα των αυξήσεων είναι ή καθιέρωση του συστήματος της Αυτόματης Τιμαριθμικής Άναπροσαρμογής (ΑΤΑ) με τέτοιο μάλιστα τρόπο, ώστε να έξυπηρετείται παράλληλα και ή προσπάθεια ύλοποίησης του σκοπού της Κοινωνικής Δικαιοσύνης δηλ. της ένισχυσης των χαμηλών εισοδημα-

τικῶν τάξεων καὶ τῆς μείωσης τῆς ἀπόστασης μεταξύ τῶν κατώτατων καὶ ἀνώτατων εἰσοδημάτων. Γιὰ τὴν κάλυψη τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τὸν παλαιὸν τρόπο χορήγησε τῶν αὐξήσεων στὴν ἐφαρμογὴ τῆς ΑΤΑ, πού ἀρχίζει τὴ 1.5.82 κριθῆκε ἀναγκαστικὰ ἡ χορήγησις ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου διορθωτικῶν αὐξήσεων.

Πρὸ εἰδικά, μὲ τὴν ἀπόφασις αὐτῆ :

Μὲ βῆσις τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως στὶς 31.12.1981 (ὅπου διακορυφώθηκε μὲ τὴν ἀπόφασις ἀριθμ. Γ.9780/1541/Μ10/14.26.11.1981 πού κυρώνεται μὲ τὸ ἄρθρο 10), χορηγοῦνται στοὺς πολιτικούς, στρατιωτικούς καὶ σιδηροδρομικούς συνταξιούχους καθὼς καὶ στοὺς συνταξιούχους βουλευτές, λογοτέχνες καὶ καλλιτέχνες, ἀγροτικούς γιατρούς, ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς καὶ συνταξιούχους ἀγροφύλακες, διορθωτικὰ ποσὰ πού ἀρχίζουν ἀπὸ 1.600 δρχ. γιὰ συντάξεις δρχ. 36.000-40.000 καὶ αὐξάνονται προοδευτικὰ καθὼς πηγαίνουσι σὲ χαμηλότερες συντάξεις, γιὰ νὰ φθάσουν στὶς 4.000 δρχ. γιὰ μηνιαία συντάξη ἀπὸ 16.000 δρχ. καὶ κάτω.

Γιὰ τὶς συντάξεις πού βραβεύονται στὰ ἄρια τῶν κλιμακίων λαμβάνεται μέρημα ὥστε κανένας συνταξιούχος πού ἀνήκει σὲ ἀνώτερο κλιμάκιο νὰ μὴ πάρει συνολικὰ λιγότερη συντάξη καὶ διορθωτικὸ ποσὸ ἀπὸ ὅσο θὰ πάρει ἐκεῖνος πού ἀνήκει στὴ ἀμέσως προηγούμενο κλιμάκιο.

Γιὰ τὴν κατάταξη τῶν συντάξεων σὲ κλιμάκια, δὲν λαμβάνεται ὑπόψη τὸ ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν (συζύγου καὶ τέκνων) καθὼς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀνικανότητας (παρ. 1).

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τῶν κλιμακίων καὶ τὸ ὕψος τῶν διορθωτικῶν ποσῶν ἔγινε μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ τηρηθεῖ ἡ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαίου σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως εἶναι τὸ 80% τῶν ἀποδοχῶν ἐνεργείας.

Τὰ διορθωτικὰ ποσὰ δὲν χορηγοῦνται μόνο σὲ ὅσους βρεθῆκαν συνταξιούχοι τὴν 31.12.81 ἢ κατὰ τὴν ἐκδοσὴ τῆς ἀπόφασης, ἀλλὰ μὲ τὶς ἴδιες προϋποθέσεις θὰ χορηγοῦνται καὶ σὲ ὅσους θὰ συνταξιοδοτηθοῦν μετὰ τὴν ἐκδοσὴ τῆς ἀπόφασης. Ἄν δὲν γινόταν αὐτὴ ἡ ρύθμισις, εἶναι φανερό, ὅτι θὰ ὑπῆρχε διαφοροποίησις στὸ ποσὸ τῆς συντάξεως ἀνάμεσα σὲ ὅσους εἶχαν τὴν τύχη νὰ συνταξιοδοτηθοῦν τὴν 31.12.81 καὶ σὲ ἐκείνους πού θὰ γίνονταν συνταξιούχοι μετὰ τὴν ἡμερομηνία αὐτῆ.

Στὶς πολεμικὰς συντάξεις πού δὲν καθορίζονται μὲ βῆσις τὸ μισθὸ ἐνεργείας καθὼς καὶ στὶς συντάξεις καὶ στὰ βοηθήματα πού ὑπολογίζονται μὲ βῆσις τὶς πολεμικὰς (ἄμαχος πληθυσμὸς, ἀνάπηροι εἰρηνικῆς περιόδου πού ὑπάρχονται στὸ ν. 143/75 καὶ στὸ ἄρθρο 12 τοῦ ν. 955/79) ἡ διορθωτικὴ αὐξήσις πού χορηγεῖται ἀπὸ 1.1.82 δὲν καθορίζεται σὲ ποσὸ, ἀλλὰ σὲ ποσοστὸ. Κριτήριον γιὰ τὶς αὐξήσεις τῶν συντάξεων αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ μέγεθος τῆς ἀνικανότητας. Γι' αὐτὸ ὅποιος ἔχει μεγαλύτερη ἀναπηρία ἐνισχύεται περισσότερο. Παρόμοια, ἐνισχύονται, μὲ τὸ συνδυασμὸ αὐξήσεως τοῦ κατώτατου ὁρίου καὶ τῆς ποσοστιαίας αὐξήσεως καὶ οἱ συντάξεις τῶν θυμάτων πολέμου, δηλαδή οἱ οἰκογένειες τῶν φονευθέντων στὸν πόλεμον ἢ τῶν θανόντων ἀναπήρων πολέμου ἢ εἰρηνικῆς περιόδου.

Ἔτσι οἱ συντάξεις αὐτὲς καὶ τὰ ἐπιδόματα ἀνικανότητος αὐξάνονται κατὰ 25% ἀπὸ 1.1.82 (παρ. 3 καὶ 4 τῆς ἀπόφασης).

Περαιτέρω (παρ. 5 τῆς ἀπόφασης) τὸ κατώτατο ὄριο συντάξεως, μὲ συνυπολογισμὸ καὶ τοῦ διορθωτικοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ἐπιδοματός ἀνικανότητος αὐξάνεται ἀπὸ δρχ. 4.560 σὲ δρχ. 8.560 ἀναδρομικὰ ἀπὸ 1.1.82, δηλαδή σχεδὸν διπλασιάζεται.

Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὶς πολεμικὰς συντάξεις πού ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ τοὺς μισθοὺς ἐνεργείας, ἰσχύουν σύμφωνα μὲ τὴν παρ. 1 τῆς ἀπόφασης, οἱ ἴδιες ρυθμίσεις πού ἐφαρμόζονται καὶ στὶς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς συντάξεις.

Μὲ τὶς παρ. 7, 8 καὶ 9 τῆς ἀπόφασης καθιερώνεται ἀπὸ 1.5.82 γιὰ ἅλες τὶς συντάξεις πού καταβάλλει τὸ Δημόσιον, τὸ σύστημα τῆς ἀνὰ τετράμηνον Αὐτόματης Τιμηρονομικῆς Ἀναπροσαρμογῆς (ΑΤΑ). Οἱ ἀρχὲς πού διέπουν τὸ σύ-

στημα αὐτὸ εἶναι ἴδιες μὲ ἐκεῖνες πού ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους.

Ἡ ΑΤΑ ἐφαρμόζεται τόσο στὰ οἰκογενειακὰ βάρη ὅσο καὶ στὰ ἐπιδόματα ἀνικανότητος.

Οἱ λοιπὲς ρυθμίσεις τῆς ἀπόφασης ἀναφέρονται στὴν ἀντιμετώπισις τῶν θεμάτων πού ἀνακύπτουν ἀπὸ τὴ χορήγησις τῶν διορθωτικῶν ποσῶν καὶ τὴν καθιέρωσις τῆς ΑΤΑ. Ἔτσι ὁρίζεται ὅτι :

α) Στὰ ποσὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται οἱ κείμενες διατάξεις πού ἀφοροῦν τὰ συνδικαλιόγχα τῆς συντάξεως πρόσωπα, τὸν ἐπιμερισμὸ τῆς συντάξεως, τὴ χωριστὴ καταβολὴ καὶ τὸ μερίδιον συμμετοχῆς (παρ. 10). Ἐπίσης ἐφαρμόζονται ἀνάλογα, ὅπου συντρέχει περίπτωσις, οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 58-69 τοῦ Συνταξιοδοτικοῦ Κώδικα (παρ. 13).

β) Τὸ διορθωτικὸ ποσὸ καὶ ἡ ΑΤΑ μεταβάλλονται (μειώνονται ἢ αὐξάνονται) σὲ περίπτωσις πού ἐπέλθει μεταβολὴ (αὐξήσις ἢ μείωσις) στὸ ὕψος τῆς συντάξεως, ὥστε νὰ ἀποφευχθεῖ τὸ ἄτοπον τῆς καταβολῆς διαφορετικῶν ποσῶν συντάξεως σὲ συνταξιούχους πού ἔχουν τὰ ἴδια συνταξιοδοτικὰ δεδομένα (παρ. 11 ἔδαφ. πρῶτον).

γ) Ὅλες οἱ αὐξήσεις (ποσοστιαίαι, κατώτατου ὁρίου, διορθωτικοῦ ποσοῦ καὶ ἐπιδομάτων ἀνικανότητος) λαμβάνονται ὑπόψη τόσο γιὰ τὴ χορήγησις τῶν δώρων ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα καὶ πρόσθετης μισθῆς συντάξεως (παρ. 12) ὅσο καὶ στὸν ὑπολογισμὸ τῶν ποσῶν πού καταβάλλονται σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις γιὰ τρεῖς ἢ ἑπτὰ μῆνες στὴν οἰκογένεια τοῦ θανόντος συνταξιούχου (παρ. 11 ἔδαφ. δεῦτερον).

Τέλος μὲ τὴν παρ. 14 τῆς ἀπόφασης ἐπεκτείνονται οἱ διατάξεις αὐτῆς καὶ σὲ ὅσους δὲν συνταξιοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ τὸ συνταξιοδοτικὸν τους δικαίωμα διέπεται ἀπὸ τὸ ἴδιον μὲ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς.

Μὲ τὸ ἄρθρο 10 τοῦ νομοσχεδίου κυρώνονται ἐπίσης :

α) ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἰπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθμ. Γ.9780/1541/Μ10/14/26.11.81, β) ἡ ἀπόφασις τῶν Ἰπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοιν. Ἰγπηρεσιῶν ἀριθμ. 95554/18.12.81 καὶ γ) ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἰπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθμ. Γ.1004/206/82/4.2.82. Οἱ δύο πρῶτες ἀποφάσεις ἀφοροῦν τὴ χορήγησις 560 δρχ. αὐξήσεως ἀπὸ 1.1.81 στὶς συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα πού δὲν ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ τοὺς μισθοὺς ἐνεργείας. Ἡ χορήγησις τῆς αὐξήσεως κριθῆκε ἀναγκαστικὰ γιὰτὶ οἱ ποσοστιαίαι αὐξήσεις πού προέβλεψε ὁ ν. 1202/81 (ἄρθρο 9) ἦταν μικρότερες ἀπὸ τὸ ποσοστὸ ἀνάδοῦ τοῦ πληθωρισμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1981. Πέρα ἀπὸ αὐτὸ, καὶ λόγοι ἰσῆς μετ'ἐξίσεως ἐπέβαλαν τὴ χορήγησις τῆς αὐξήσεως, γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἡμερομηνία αὐξήθηκαν καὶ ἅλες οἱ συντάξεις πού ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ τοὺς μισθοὺς ἐνεργείας, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασις ἀριθμ. οἰκ. 157631/3904/25.11.1981 γιὰ τὴν ἐκδοσὴ ὁμοῦ τῆς ὁποίας εἶχε δοθεῖ ἐξουσιοδότησις μὲ τὸν μισθολογικὸν νόμον 1160/81 (ἄρθρο 1, παρ. 2). Ἡ δευτέρη ἀπόφασις ἀφορᾷ τὴν καταβολὴ ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ δώρου Χριστουγέννων 1981 στοὺς πρώην βουλευτές οἱ ὅποιοι ἐκλέχθηκαν καὶ πάλι βουλευτές στὶς ἐκλογὰς τοῦ Ὀκτωβρίου 1981.

Μὲ τὸ ἄρθρο 11, τέλος, ὁρίζεται ἡ τυπικὴ ἰσχὺς τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὅποιο παρακαλοῦμε νὰ περιβάλλετο μὲ τὴν ψῆφον σας.

Ἀθήνα, 19 Μαρτίου 1982

Οἱ Ἰπουργοί
Ἐσωτερικῶν
Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ
Οἰκονομικῶν
Μ. ΔΡΕΤΣΑΚΗΣ
Κοιν. Ἰγπηρεσιῶν
Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
Εὐρωπ. Χωροταξίας
ΕΥΣΤ. ΡΙΩΤΑΣ

Πού ανήκει στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου «για τη ρύθμιση θεμάτων που αναφέρονται στο Ιπτάμενο στρατιωτικό προσωπικό του Λιμενικού Σώματος, στην άπλοστευση της διαδικασίας με την οποία χορηγούνται τα δώρα έορτων στους συνταξιούχους και στην κύρωση Υπουργικών αποφάσεων».

Διατάξεις που τροποποιούνται, συμπληρούνται ή καταργούνται.

1. Με το άρθρο 1.

Άρθρο 171 π.δ. 1285/1981

Στρατιωτικοί παθόντες εν έπληξημένω κινδύνω, κατά την ειρηνικήν περίοδον.

Άρθρ. 1 παρ. 1 ν. 148/75.

1. Οι εν ειρηνική περιόδω κατά την έκτελεσιν διατεταγμένης πτήσεως, πτώσεως, καταδύσεως, υποβρυχίου κολυμβήσεως ή υποβρυχίου καταστροφής και ένεκεν ταύτης καθιστάμενοι άνικανοί, συνεπεία τραύματος ή νοσήματος, στρατιωτικοί των Ένόπλων Δυνάμεων, τελούντες εις κατάστασιν πτητικής ένεργείας, ένεργείας αλεξιπτωτιστού, ένεργείας υποβρυχίου καταστροφείως ή υπηρετούντες επί υποβρυχίων, υπάγονται εις τας διατάξεις των νόμων 2588/1921, 4506/1930, 4667/1930 και 5202/1931, ως ούτοι έτροποποιήθησαν και συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

2. Αι κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου πάσης φύσεως προχαι μειούνται κατά ποσοστόν 15%, μη έχουσης έφαρμογήν εν προκειμένω της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 5202/1931.

Άρθρ. 2 παρ. 1 ν. 148/75.

3. Το διατεταγμένον της έκτελέσεως πτήσεως, πτώσεως, καταδύσεως, υποβρυχίου κολυμβήσεως ή υποβρυχίου κατάστροφής βεβαιούται παρά του Γενικού Επιτελείου του οικείου κλάδου των Ένόπλων Δυνάμεων.

Άρθρ. 2 παρ. 2 ν. 148/75

4. Περί της σχέσεως της σωματικής άνικανότητας προς την πτήσιν, πτώσιν, κατάδυσιν, υποβρυχίου κολυμβήσιν ή καταστροφήν και ως προς τον χρόνον καθ' όν εξεδηλώθη αυτή άποφαίνεται ή οικεία Άνωτάτη Υγειονομική Επιτροπή, ήτις εν προκειμένω δέν δεσμεύεται υπό περιορισμών, άνχωμένων εις τό είδος της νόσου, τον τύπον ή τον χρόνον, καθ' όν έπλήθον τά προκαλέσαντα την σωματικήν άνικανότητα γεγονότα, ή καθ' όν από της πτήσεως, πτώσεως, καταδύσεως ή υποβρυχίου κολυμβήσεως ή καταστροφής εξεδηλώθη σωματική πάθησις, υπό την έπιφύλαξιν της διατάξεως της παρ. 6 του παρόντος άρθρου. Έν περιπτώσει άνικανότητας, ύφαιλομένης εις νόσον, ή κατά άνωτέρω γνωμάτευσιν είναι ύποχρεωτική, εάν είναι ύμωρονος.

Άρθρ. 2 παρ. 3 ν. 148/75

5. Η προθεσμία ύποβολής αίτήσεως, περί ύπαγωγής εις τας διατάξεις των νόμων 2588/1921, 4505/1930, 4667/1930 και 5202/1931, άρχεται εν προκειμένω από της έκδηλώσεως της άνικανότητας της προερχομένης εκ της συνεπεία της πτήσεως, πτώσεως, καταδύσεως, υποβρυχίου κολυμβήσεως ή υποβρυχίου καταστροφής. Βλάβης, της έκδηλώσεως ταύτης άποδεικνυομένης εκ νοσηλείας εις Στρατιωτικόν Νοσοκομείον.

Άρθρ. 2 παρ. 4 ν. 148/75

6. Έκδηλώσει άνικανότητας, έπερχομένη μετά την πάροδον διετίας από της άπομακρόνσεως του στρατιωτικού εκ των τάξεων του Στρατεύματος, δέν δύναται εν ούδεμιά περιπτώσει, να θεωρηθ ή ως έχουσα σχέση προς τό εκ της πτήσεως πτώσεως, καταδύσεως, υποβρυχίου κολυμβήσεως ή υποβρυχίου καταστροφής πάθημα.

Άρθρ. 2 παρ. 3 ν. 148/75.

7. Η προθεσμία προς ύποβολήν αίτήσεως, δια την κατά τό παρόν άρθρον ύπαγωγήν εις τας διατάξεις των νόμων 2588/1921, 4506/1930, 4667/1930 και 5202/1931, άρξεται διετής από της δημοσιεύσεως του ν. 148/1975.

Άρθρ. 16 παρ. 2 ν. 955/79.

8. Εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου υπάγονται και οι εν ειρηνική περιόδω κατά την έκτελεσιν διατεταγμένης ύπηρεσίας και ένεκεν ταύτης καθιστάμενοι άνικανοί, συνεπεία τραύματος ληρθέντος κατά την έγκαθάρισιν ναρκοπεδίου ξηράς ή εξουδετέρωσιν έκρηκτικων μηχανημάτων στρατιωτικοί των ένόπλων δυνάμεων.

Διευκρ. διάταξις κατόπιν του άρθρ. 30 ν. 875/79 (Β), άρθρ. 172 παρ. 2 της κωδικοποίησ.

9. Όπου εις τας προηγουμένας παραγράφους αναφέρονται οι νόμοι 2588/1921, 4506/1930, 4667/1930 και 5202/1931, από της ενάρξεως της ισχύος του ν. 875/1979 «περί καταστάσεως των παθόντων εν πολέμω αξιωματικων, άνθυπακτιστων και ύπαξιωματικων των Ένόπλων Δυνάμεων» έχουν έφαρμογήν αι διατάξεις του νόμου τούτου.

2. Με το άρθρο 2

Άρθρο 41 π.δ. 1041/1979

Υπολογισμός εξαμήνων πτητικών και καταδυτικών, κα αλεξιπτωτιστού, υποβρυχίου καταστροφείως και έγκαθάριστου ναρκοπεδίων.

Άρθρ. 41 ά.ν. 1854/51, ως άντικ. δι' άρθρ. 3 παρ. 1-3 ν. 148/75.

1. Ο χρόνος ύπηρεσίας των, εν καταστάσει πτητικής ένεργείας, εν ένεργεία αλεξιπτωτιστού και εν ένεργεία υποβρυχίου καταστροφείως, τελούντων στρατιωτικων, ως και ό χρόνος καταδυτικων εξαμήνων των υπηρετούντων επί υποβρυχίων, λογίζεται διπλάσιος μέν εν ειρήνη, τριπλάσιος δέ εν πολέμω, υπό τας ακόλουθους προϋποθέσεις:

α) Διά τους εν καταστάσει πτητικής ένεργείας χειριστάς άεροσκαφών και λοιπούς άποτελούντας άπαραίτητον πληρωμα τούτων, ως και τους επί υποβρυχίων υπηρετούντας, έρ' όσον καθ' έκάστον εξαμήνον συμπληρούν τριάκοντα (30) ώρας πτήσεως ή τριάκοντα (30) ώρας εν καταδύσει άντιστοίχως.

Διά τους επί υποβρυχίων υπηρετήσαντας μέχρι της 31ης Οκτωβρίου 1950, τό ελάχιστον ύποχρεωτικόν όριον καταδύσεως άρξεται εις 24 ώρας. Διά τους λοιπούς, βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας, τελούντας εν καταστάσει πτητικής ένεργείας, έρ' όσον συμπληρούν τριάκοντα (30) ώρας πτήσεων εντός δεκαοκταμήνου, όποτε εις την περιπτώσιν ταύτην, λογίζεται διπλάσιος εν ειρήνη ή τριπλάσιος εν πολέμω, ό χρόνος ενός εξαμήνου ανά δεκαοκτάμηνον.

β) Διά τους εν ένεργεία αλεξιπτωτιστάς, έρ' όσον έκτελούν, εντός εκάστου εξαμήνου τουλάχιστον δύο πτώσεις.

γ) Διά τους εν ένεργεία υποβρυχίου καταστροφείας, έρ' όσον έκτελούν εντός εκάστου εξαμήνου δύο καταδύσεις εις βάθος 36 μέτρων με παραμονήν εις τον βυθόν επί δέκα λεπτά δύο ήμερησίας και δύο νυκτερινάς υποβρυχίους πορείας ή βοήθεια πυξίδος, ανά μίαν επί άποστάσεων 1.000 και 1.400 μέτρων.

2. Η συμπλήρωσις εξαμήνων πτητικής ένεργείας, ένεργείας αλεξιπτωτιστού και ένεργείας υποβρυχίου καταστροφείως, ως και καταδυτικων εξαμήνων, βεβαιούται δια διαταχών του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Έθνικής Άμύνης.

3. Ο διπλασιασμός ή τριπλασιασμός του συνταξίμου χρόνου των εν παρ. 1 στρατιωτικων χωρεί μόνον έρ' όσον, οι μέν διετέλεσαντες εν καταστάσει πτητικής ένεργείας συμπλήρωσαν δεκαοκταετή πραγματικήν στρατιωτικήν ύπηρεσίαν, οι δέ λοιποί είκοσαετή τριαύτην.

Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικός :

- α) ὀνύσκει ἐν ἐνεργείᾳ,
- β) ἀποστρατεύεται λόγω σωματικῆς ἀνικανότητος ἐπερχομένης, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑγειονομικῆς του καταστάσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, εἴτε κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ άρθρου 14 τοῦ ν.δ. 1400/1973 ἀπερὶ καταστάσεων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐνόπλιων δυνάμεων,

γ) διακόπτει τὴν παρχμονήν του εἰς τὴν κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας, λόγω πτητικῆς ἀκαταλληλότητος, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 13 τοῦ ν.δ. 1400/1970 πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ ἀκαταλληλότης ἐπῆλθεν ἐκ μειωμένης πεποιθητικότητος κατὰ τὰς πτήσεις,

δ) ἀποστρατεύεται κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 178/1969 ἀπερὶ ἱεραρχίας προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν ἐνόπλιων δυνάμεων,

ε) ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐθελοντῶν ἀλεξιπτωτιστῶν Μέσης Ἀνατολῆς, οἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν παντοστρόπως εἰς ἐπικινδύνους εἰδικὰς μυστικὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου, ἀποστολάς, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ οὔτινες, λόγω ἐθρικῆς δράσεως, ἢ εὖρον τὸν θάνατον ἢ, τραυματισθέντες, συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι.

Ἄρθρ. 4 παρ. 2 ν. 4448/64

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἐθελοντὰς ἀλεξιπτωτιστὰς Μ. Ἀνατολῆς, οἵτινες ἐφρονεύθησαν ἢ ἐτραυματίσθησαν ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ ὄρους, οὐχὶ μόνον μετὰ ἢ κατὰ τὴν δι' ἀλεξιπτώτου πτώσιν των πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναληθεισῶν ἐπικινδύνων εἰδικῶν μυστικῶν ἀποστολῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν τῆς δι' ἄλλων μέσων μεταφορᾶς των εἰς τὸν τόπον ἐκτελέσεως τῆς εἰδικῆς ταύτης ἀποστολῆς των.

Ἄρθρ. 3 παρ. 4-7 ν. 148/75

4. Εἰς τοὺς λαβόντας τὸ πτυχίον ἀλεξιπτωτιστοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Ἀλεξιπτωτιστῶν, ὡς καὶ εἰς τοὺς λαβόντας τὸ πτυχίον ὑποβρυχίου καταστροφέως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὑπολογίζεται καὶ τὸ ἐξάμηνον ἐντὸς τοῦ οὐοίου τοῖς ἀπενεμήθη τὸ ἀνωτέρω πτυχίον. Αἱ ἐντὸς, ὁμοίως, τοῦ ἐξάμηνον ἐκπαιδεύσεως πραγματοποιηθεῖσαι πρόσθετοι πτώσεις ἢ πρόσθετοι ὄροι ὑποβρυχίου κολυμβήσεως ἢ ὑποβρυχίου καταστροφῆς, δὲν ὑπολογίζονται διὰ τὸ ἐπόμενον ἐξάμηνον. Ὡς ἐξάμηνον ἐνεργείας λογίζεται καὶ τὸ ἐξάμηνον, καθ' ὃ, ἐκπαιδευόμενος ἢ ἐν ἐνεργείᾳ, πτυχιούχος ἀλεξιπτωτιστῆς ἢ πτυχιούχος ὑποβρυχίου καταστροφέως δὲν ἠδυνήθη νὰ συμπληρώσῃ τὰς προβλεπομένας πτώσεις ἢ ὑποβρυχίους καταδύσεις ἢ πορείας ἐνεκὰ ἀτυχήματος, συνεπείᾳ πτώσεως δι' ἀλεξιπτώτου ἢ συνεπείᾳ ὑποβρυχίου κολυμβήσεως, ἐπισυμβάντος ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἐξάμηνον, τῆς ἀδυναμίας ταύτης διαπιστουμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ εἰς Σχολὰς ἀλλοδαπῆς ἐκπαιδευθέντες ὡς ἀλεξιπτωτισταὶ ἢ ὑποβρυχίου καταστροφεῖς στρατιωτικοί, τοῦ χρόνου φοιτήσεως καὶ ἀποκτήσεως πτυχίου, ὡς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πτώσεων ἢ ὑποβρυχίων καταδύσεων, πορείων ἢ καταστροφῶν, βεβαιουμένων βάσει τῶν, παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτελείῳ τοῦ οἰκείου Κράτους τῶν Ἐνόπλιων Δυνάμεων, τηρουμένων ἐπισήμων στοιχείων.

6. Ὁ χρόνος αἰχμάλωσις τῶν ἐν παρ. 1 στρατιωτικῶν θεωρεῖται ὡς ἀντίστοιχος χρόνος ἐν ἐνεργείᾳ διὰ τὴν προσμέτρησιν συνταξίμου ὑπηρεσίας.

7. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐν διπλασιασμῷ ἢ τριπλασιασμῷ ὑπολογιζόμενος χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 16 παρ. 1 ν. 955/79

8. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παρὰγράφων ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 148/1975 ἀπερὶ ἐπεκτάσεως τῶν νόμων 2588/1921,

4506/1930, 4667/1930 καὶ 5202/1931 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν κλπ) ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀνακρίσις, ὁμοίως, τῶν διανυθέντων παρ' αὐτῶν ἐξαμῶνων γίνεται ὑπὸ τὸν ὄρον πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπητοῦντο ὑπὸ τῆς, κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεώς των, καμμένης νομοθεσίας διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις γίνεται καὶ ἡ ἀνακρίσις τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν. 148/1975 (29.8.1975) πραγματοποιηθέντων ἐξαμῶνων ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῶν.

Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάφια ἐξαμῶνων ἐνεργεῖται βάσει τῶν τηρουμένων ἐπισήμων στοιχείων.

Ἄρθρ. 16 παρ. 3 ν. 955/79.

9. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ὑπηρετούντων ὡς τεχνικῶν εἰς μονάδας ἐκκαθαρίσεως ναρκοπεδίων ξηρᾶς ἢ εἰς ναρκαλιευτικὰ συνεργεῖα στρατιωτικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. 1033/1971 ἀπερὶ ὄργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Τάγματος Ἐκκαθαρίσεως Ναρκοπεδίων Ξηρᾶς καὶ τοῦ προϊστάμεντος ν.δ. 2646/1953 ἀπερὶ συστάσεως Ὑπηρεσίας Ἐκκαθαρίσεως Ναρκοπεδίων Ξηρᾶς, λογίζεται ἡ ἐξάμηνος εἰς τὸ διπλάσιον ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον καθ' ἑκάστον ἐξάμηνον συμπληροῦν τριάκοντα (30) ὥρας ἐργασίας ἐντὸς ναρκοπεδίων ἢ ὑπόπτων χώρων.

Ἄρθρ. 16 παρ. 4 ν. 955/79.

Ὁ διπλασιασμὸς τοῦ συνταξίμου χρόνου, τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ στρατιωτικῶν, χωρεῖ μόνον, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν εἰκοσαετῆ πραγματικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπιφυλακσομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ παρόντος άρθρου.

Ἄρθρ. 16 παρ. 3 ν. 955/79.

Ὁ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἐν διπλασιασμῷ ὑπολογιζόμενος χρόνος βεβαιούται βάσει τῶν τηρουμένων ἐπισήμων στοιχείων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

3. Μετὰ τὸ ἄρθρο 4

α) Ἀριθ. 1049/1958 Πράξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (Κυρώθηκα μετὰ τὸ ν.δ. 4242/62)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφασίζει :

1. «Εἰς τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς συνταξιούχους ἐν γένει ὡς καὶ εἰς τοὺς μὴ περιλαμβανομένους εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ άρθρου 6 τοῦ ἀ.ν. 1939/1961 πολεμικούς συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους τοῦ Δημοσίου παρέχεται δῶρον ἴσον πρὸς τὸ σύνολον τῆς μηνιαίας συντάξεως αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐπιδόματος ἀνικανότητος καὶ πάραπληγικοῦ».

(Ἡ παρ. 1 τροποποιηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 127/1961 Πράξεως Ὑπ. Συμβουλίου, ἀντικατεστάθη ὡς ἀνω διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 164 τῆς 27/27 Σεπτ. 1963 ὁμοίας)

2. Τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δῶρου δικαιούνται καὶ αἱ οἰογένεια εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἢ σύνταξιν τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου.

3. Οἱ συνταξιοδοτηθέντες διὰ τὸ τμήμα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου δικαιούνται τόσα τριμνησὰ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δῶρου ὅσα αἱ ἡμέραι συνταξιοδοτήσεώς των κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

Οἱ κατὰ συμμετοχὴν συνταξιοδοτούμενοι θὰ δικαιωθῶσι δῶρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, οἱ δὲ κατὰ χωρισμὸν συνταξιοδοτούμενοι ἀναλόγως τοῦ μεριδίου των ἐπὶ τῆς συνολικῆς συντάξεως.

4. Οἱ τῶς δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ὡς καὶ οἱ ἀνακαλούμενοι εἰς τὴν ἐνεργείαν ἐφεδρῶν στρατιωτικοί, οἱ δικαιοῦμενοι τμήματος τοῦ δῶρου ἐπὶ ταῖς ἐφεταῖς τῶν

Χριστουγέννων, δικαιούνται να λάβωσι κατ' επιχορήγησην επί ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων δῶρον εἴτε ὡς τέως ὑπάλληλοι, ἢ στρατιωτικοὶ εἴτε ὡς συνταξιούχοι.

5. Οἱ συνταξιούχοι οἱ λαθόντες ἢ δικαιούμενοι να λάβωσι δῶρον παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, λόγω ὑπηρεσίας προσνεχομένης εἰς τοῦτο ἢ ἐκ συντάξεως παρεχομένης ὑπὸ τούτων, θὰ δικαιωθῶσιν δῶρον ἀπαριτίτως ἐκ τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἢ συνταξιοδοτοῦνται Ὁργανισμοῦ.

Ἐάν τὸ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου παρεχόμενον δῶρον εἶναι μικρότερον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρούσης θὰ συμπληρωθῇ τοῦτο διὰ τῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβολῆς τῆς σχετικῆς διαφορᾶς.

Οἱ ἀνωτέρω περιορισμοὶ δὲν ἰσχύουν διὰ τοὺς δικαιούμενους πόρου ἐκ παροχῆς καταβληομένης ὑπὸ μορφήν ἐπιχορηγικῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὴν πρὸς τὸ Δημόσιον παρασχέουσαν ὑπηρεσίαν.

6. Τὸ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ δῶρου προκύπτον κλάσμα δραχμῆς παραλείπεται.

7. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν παρ. 1 συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους παρέχεται δῶρον ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα ἴσον πρὸς τὸ ἡμισυ τοῦ δῶρου Χριστουγέννων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης.

8. Ἡ χρονολογία καταβολῆς τῶν δῶρων ὀρίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Τὰ αὐτὰ δῶρα παρέχονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρομικῶν Δικτύων καταβλλόμενα ὑπὸ τῶν οικείων Δικτύων.

β) Ἄρθρο 8 ν. 4340/1964

1. Εἰς τοὺς πάσης φύσεως συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους τοῦ Δημοσίου, τοὺς δικαιούμενους συντάξεως ἢ βοηθημάτων κατὰ τὴν 14ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, παρέχεται προσθέτως τὸ ἡμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος τοῦ μηνὸς τούτου μετὰ τῶν τυχόν καταβληομένων ἐπιδομάτων ἀνικανότητος καὶ παραπληγικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐδικαιώθησαν τὸ ἐπιδόματόν τοῦ β. δ. 551/1963, διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τῶν.

2. Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παροχῆς δικαιούνται καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας ἀποβιώσαντος συνταξιούχου, εἰς ἃ καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἢ ἑξάμηνον ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὀλόκληρος ἢ σύνταξις του, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐπιπίπτει καὶ ἡ ἀνωτέρω χρονολογία.

3. Οἱ συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τῶν Ταμείων τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῆς Θεσσαλονικῆς δικαιούνται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνὸς ἐπιδομάτων ἀκριβείας 1ης Περιφέρειας, ἐφ' ὅσον κατοικοῦσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Ταμείων τούτων, καταρχομένου τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1020 τοῦ 1958 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς συνταξιοδοτούμενους παρὰ τῶν Σιδηροδρομίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

γ) Ἄρθρο 6 ν. 550/1977

1. Ἐμμισθοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ἢ συνταξιούχοι ἢ βοηθηματούχοι τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ταμείων, ἐπὶ συρροῆς ἀξιώσεώς των πρὸς λήψιν τῶν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἐπιδομάτων ἀδείας, προσθέτου ἡμισείας συντάξεως ὡς καὶ δῶρων ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς Πάσχα καὶ Χριστουγέννων, ἐκ πλειόνων πηγῶν, δικαιούνται αὐτῶν ἐξ ὅλων τῶν πηγῶν.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς λαμβάνοντας καὶ δεύτερον μισθὸν ἢ συντάξιν ἢ μισθὸν καὶ σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἑτέρου Ταμείου εἰς τὰς ὑπὸ τῆς καίμενης νομοθεσίας ἐπιτροπομένης περιπτώσεως.

3. Ὡς χρόνος πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 551/1963 Β. Δ/τος «περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων», ἐπιδομάτων κανονικῆς ἀδείας, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 4340/1964 «περὶ ἐπανακτῆσεως παροχῶν ὡς ἀπηγγέλην στέρησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. 617/1948 καὶ τοῦ ΝΑ' τοῦ 1948 Ὑψηλίσματος τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προσθέτου ἡμισείας συντάξεως ἢ βοηθημάτων, ὀρίζεται ἡ 1η Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος πληρωμῆς τοῦ ἐπιδοματος ἀδείας, προσθέτου ἡμισείας συντάξεως καὶ δῶρων ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς Πάσχα καὶ Χριστουγέννων. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ ὀρίζεται καὶ διάφορος ἡμερομηνία πληρωμῆς τῶν παροχῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Γιὰ τὴν ρύθμιση θεμάτων ποῦ ἀναφέρονται στὸ ἰπτάμενο στρατιωτικὸ προσωπικὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, στὴν ἀπλούστευση τῆς διαδικασίας μετὰ τὴν ὁποία χορηγοῦνται τὰ δῶρα ἐορτῶν στοὺς συνταξιούχους καὶ στὴν κέρωση ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ἸΠΤΑΜΕΝΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟῦ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἄρθρο 1.

Ἐπιχορηγία εἰς ἐιδικὲς καταστάσεις.

Στὴν παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 171 τοῦ π. δ. 1285/1981 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ Πολεμικῶν Συντάξεων» τῶν ἰσχυουσῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων διατάξεων», προστίθεται δεύτερο ἐδάφιο, τὸ ὁποῖο εἶναι ὡς ἑξῆς:

«Ἐπίσης ὑπάγεται τὸ ἰπτάμενο στρατιωτικὸ προσωπικὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ποῦ ἐπίσταται στὴν κατάσταση τῆς πτητικῆς ἐνέργειας καὶ, σὲ περιόδου εἰρήνης, γίνεται ἀνίκανο ἐξαιτίας τραύματος ἢ νοσήματος, ποῦ ὀφείλεται σὲ ἐκτέλεση πτήτης, ἢ ὁποῖα εἶχε διαταχθεῖ νόμιμα.

Ἡ ἐκτέλεση τῆς πτήτης, βεβαιώνεται ἀπὸ τὴ Διεύθυνση Λιμενικῆς Αστυνομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας».

Ἄρθρο 2.

Ἐξίτηνα πτητικῆς ἐνέργειας.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ π. δ. 1041/1979 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων», τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ ἀπώματης τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» συμπληρώνεται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ἐφόσον πρόκειται γιὰ τὸ ἰπτάμενο στρατιωτικὸ προσωπικὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

2. Ἡ περίπτ. δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Π.Δ. 1041/1979 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«δ' ἀποστρατεύεται σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ν. δ. 178/1969 «περὶ ἐπαρχίας, προαγωγῶν καὶ μεταθετάσεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», ἢ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν.Δ. 139/1969 «περὶ ἐπαρχίας, προαγωγῶν καὶ ἀποστρατείας καὶ μεταθέσεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Σωματίων Χωροφυλακῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ καὶ Πυροσβεστικοῦ» ἐφόσον πρόκειται γιὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».